

Elife Mektuplar 4 Bilesin

– Mehmet ÖZMEN · 24 Nisan 2010

ELİF GİBİ YALNIZIM!
NE ESREM NE ÖTREM..
NE BENİ DURDURAN BİR CEZMİM
NE BANA BEN KATAN BİR ŞEDDEM VAR
NE ELİMİ TUTAN BİR HARF,
NE ANLAM KATAN BİR HAREKEM..
KALAKALDIM SAYFALAR ORTASINDA,İŞTE BÖYLE BEN GİBİ SEN GİBİ...
BİR OKUYAN BEKLEDİM BİR HIFZEDEN BELKİ.
GÖLGESİNİ İSTEDİM BİR DOSTUN MED GİBİ...

Nasılsın gece gözlüm,hüzün çiçeğim,türkü gözlüm? Bu sana yazdığım dördüncü mektup aynı sözlerle yine sana,hep sana sesleniyorum.Selam olsun diyorum;tüm aşklara,gecelere,vuslata,hasrete,vefaya ve yüreğinde gerçek sevdayı yaşıyanlara.Zannetme ki senin için çarpan kalbim adını bir an olsun unuttur Elif'im.Ben ile sen ayrımına girdiğim bu vakitlerde sen diye yüreğimi yazıyorum beyaz sayfalara BİLESİN...

Ve sevda diyorum senli tüm satırlara,adın geçtiği vakit;duran saatlere,dakikalara inat,sevdamı yazıyorum çağlar ötesinden gelen sesle.Bu ses yüreğimi seninle bütünleştirdiği günden beri sözlerimi sana adak ediyorum.Elif'e sesleniyorum her gece yarısı karanlık oluyorsun yüreğime ve ben sende doğuyorum karanlık gecelere inat,ay ile yıldızı seyredip hilal kaşlarına türküler söylediğim gecelerde siyahın tam ortasında güneş gibi doğuyorsun gecelerime BİLESİN...

Kendimden bahsetmeyi yine unuttum değil mi Elif'im? Bilirim gece gözlerin merak eder beni.Bilmem ki söze nasıl başlasam;gece gözlüm dedim olmadı, say ki dedim olmadı,Elifsin dedim olmadı,türkü gözlüm dedim olmadı,şiir yazdım olmadı,hikaye yazdım olmadı,mektup yazdım olmadı.Her harfe sebep sendin gözlerinden aldığım ilhamı iade etmek istedim,şiir oldu,hikaye oldu,mektup oldu.Zannetme ki sitemdir bu satırlar ardından döktüğüm gözyaşındır her harfı.Gelmene,gitmene,gülemene,kızmana,vel hasıl sana dair her şeye kalu belada söz verip aşık oldum BİLESİN...

21.yy'da bir aşkı yazıyorum.benim şehirlerimde sana ağıtlar yakıyorum. Benden uzakta olmana içereniyorum çoğu gece Ah! Gece gözlüm diyorum Ah!.Hasreti vuslata erdiriyorum her seher vakti.Seni soluyorum karabasan gecelerde,ansızın rüyama geliyorsun.Gülüşün geliyor aklıma ve ben öylece kalıyorum.Sahi ne güzel gülerdin öyle değilmi Elif'im? Seni seyre dalıyorum, zamana ve mekana aykırı notlar düşüyorum.Her gece yarısı senin rüyana niyetleniyorum,görmüyor hüzünlü gözlerim senden başka bir yari,sevmiyor yüreğim bir başka Elif'i Ah! gece gözlüm; bu bir Elif sevdasıdır ve rüyalar seninle

süslüdür BİLESİN...

Elif'im sakın sevdamı,siyah - beyaz arabesk Türk filmi sevdalarıyla ve sözlerimi arabesk şairlerin sevgililerine kin kusan şiirleriyle kıyaslama.Eğer beni ve sevdamı anlamak için illa bir misal arıyorsan,Leyla ile Mecnun var gerisi yalan BİLESİN...

Mevsimlik ahlaksızlıkların,internet kafelerdeki " chat "li aşkların,reklam sevgilerinin,reyting evliliklerinin,paravan aşklarının figüranı olmamam birileri tarafından çağdışılık olarak değerlendirilse bile sevdam da vefam da ALLAH rızası sözü ve imanıla mektup diye yüreğimi her defasında sana sunmaya devam edeceğim.Sarhoş ağızların,et parçalarına;dizeleri alt alta getirip,benzer harfleri kullanıp adını şiir diye koydukları ülkemde,her mısradada her dizede,her satırda sana yeniden aşık oluyorum BİLESİN...

Elif'im, gece gözlüm tüm bunlara rağmen aşkı ve sevdayı iki öpücük sananlar beni sana şikayet ederlerse aşk'ın ve sevdanın,kalp atışlarının belden aşağıda attığı körler ülkesinde aşk'ı ve sevdayı adam gibi yaşıyor olmamdandır.Bu mektup; gecenin güne,bülbülün güle,toprağın semaya,canın canana seslenişidir.Ben Hz.Yusuf'a kuyuda,Hz.İbrahime narda,Hz.Eyuba sabırda yoldaş olmaya niyetlenmişim.Yusuf'un kuyuda beklediği ve bir türlü gelmeyen vefasın.Sen gönlümde sultan, bense kapında köle, zıندانlardayım yokluğunda BİLESİN...

Sana, ben; " Yusuf ile Züleyhay'ı " anlatmış mıydım? Şimdi yüreğimi koyuyorum ortaya; Mecnun'a,Kerem'e,Ferhat'a ve Yusuf'a sevdada manifestosu yazıyorum.fuzuli'nin dediği gibi:

" Aşık-sadık benim onların sadece adı var." BİLESİN...

YUSUF İLE ZÜLEYHA:

Güneşe

Aya

Onbir yıldıza

Ve kocaman dağın ardından doğacak güne ...'

Kuyuya atıldığında sen

Akşamdan çöl geçti

Baba yüreğinden acılı bir deniz

Yağmur gülünün sancısında çatlayan dudakların

Derin saklı sularına vurduğunda kuyunun

Bir sınımsız karaca kanına sürüldü gömleğin

Aldılar

Götürdüler kana sürülmüş gömleği

Bıçkın dişli, bıçkın pençeli bir kurttu,dediler oğlunu senden alan
Baba yüreğinden
Zifiri bir bulut geçti
Bir acılı yıldırım
Unufak oldu yıkılmaz görünen dağlar.

Bir nefes bir bakraçta can bulduğunda
Karakavruk bir kervancı başı
Ölçtü biçti
Yirmi dirhem,dedi güzelliğinin ederi,yirmi dirhem.
Alındın satıldın
Mühür basıldı
Tanıklar da hazırды
Kurt,kuyu ve ayna.

Sonrası Potifar
Potifar, yani günlerin yani ayların yani yılların sahibi
Nil ülkesinin sahibi/kadınların,çocukların ve henüz doğmamışların
Tek kişilik ölüm yani /tek kişilik yağmur.
Çalınmış bir hayat bir esir sinesinde ne kadar saklı kalır?
Yanlış zaman/yanlış kalan rüyalara tutulsa da Züleyha
Züleyha,adı kocaman, adı soluksuz bir roman
Züleyha bir ince name,düşlerden düşmeyen mercan
Okuma-yazma bilmeyen Potifar'a yazılan.

Onun ellerine verildiğinde sen
Züleyha bir olgun başak
Züleyha bir kor yangın
Adın güzelliğın ve aşkın çocukluğu adın
Çoğulluğu en güzel ırmakların.
Züleyha bir düş masalı
Züleyha bir ağlamaklı duvar.

Seni ve aşkı büyütürken zaman
Adın güzelliğın,güzellik hala adının öbür adı
Durgun sular derin akar
Adın Züleyha'ya sevdalı
Mısır'ın tüm Züleyhaları sana bakar
Züleyha kadın

Züleyha kadın olmadan kadınlığını öğrenen kadın.

Ten uyandığında
Kendine en uygun bir kıyıya vurduğunda ihtiras
Aşk korkusundan daha büyük bir öykü olduğunda
Züleyha'nın.
Yarım kalan bir ihtilaldi
Tenine dokunmadan ölen isterik bir ten korkusu.
Ve tutsaklık,
Taşındığı her mekana kendi adıyla taşınıyordu.

Ona çağrıldığında sen
Züleyha'da
Yüzlerce yıl susuz kalmış ceylanların susuzluğuyla
-Gel,gelsene artık!
Züleyha'da
Susuzluktan ölmektense su içerken ölmek yeğdir'in korkusuzluğu.
Tül perde,elmas takı,şuh kadın sesi
Bu kadar çağırmadı hiç kimse ısrarla diğer kimseyi
Razıyım sende öleyim ben,bende ölesin sen.
-Gel,sun bana zaferimi!

Düştü vazo
Ufalandı sarı gül yaprağı
Gömleğinde bu kez bir Züleyha tırnağı
Ansızın
Açıldı kapı
Bir bıçak saplandı Potifar'ın ta orta yerine
Kadın küçüktü,kadın güçsüz
Karar kılındı
Zindan tüm siyahları örttüğü kadar zindandı.

Zindanları sırdaş bildiğinde sen
Çöl hala aynı çöl gök hala mavi gök
Ama gecelerde hep bir firavn uykusuzluğu
Yedi dolgun başak
Yedi kuru başak
Dolgun başak
Kuru başak

Çağırın tüm şehrin kahinlerini
Uykularını çağırın gecenin/uykusuzluklarını
Çözölsün bu afsun

Gecenin
Zindanlarından çağrıldın
Çağrıldın Firavn rüyalarına
Dolgun başaklara/kuru başaklara çağrıldın
Çözöldü,çözölmeyen bir firavn rüyasının esrarengiz buğusu
Sarayda yankılandı afsun
Adın şimdi Nil ölkesine hükömrän
Adın,gelecek yedi bolluklu
Ve yedi kurak geçecek yıla hükömrän
Sonraki ve sonraki ve daha sonraki yıllara

Tüm çağrılmışlar
Nil'in ve Mısır"ın tüm çağrılmışları geldi
Züleyha da geldi
Bu zorlu sınavın tamamlanma vaktinde
Bir şey,dedi Firavn,söylemeyecek misin Züleyha
Sustu saray
Firavn sustu
Yusuf sustu
Sustu Züleyha.

Eğdi başını Züleyha
Züleyha da yılların taşınmaz yorgun yükü
Saçında aklar, yüzünde kırış kırış halkasıyla
Salıverdi soluğunu Züleyha
Oniki yıldır içine tutsak ettiğı soluğunu
Ben istedim onu,isteyen bendim onu
Dağıldı yüreğinde asırların kurşungeçmez suçluluğı

Baharlardan bahar gibi geldi Züleyha
Yeni açmış çöl çiçeklerini sunar gibi Yusuf'a
Bildim dedi Firavn,bildim.
Yıldızlar ufka dokunduğunda,
Gök yerinden oynatıldığında,
Ve dağlar yürütöldüğünde,

Ben onu kendimde bildim,kendimi onda bildim.

Sonra güneş,
Ay geldi,
Onbir yıldız da geldi
"İncire ve Zeytine
Ve kocaman dağın ardından doğan güne..."

Züleyha Yusuf'a seslenir;

âh benim! âh benim!
ey adım adıyla yazılacak olan.
sularıma dökülen karanlık, yoklarımı örten aydınlık
tezatlarım benim, benim tekrarlarım
ama muhabbetinden asla rücu etmediğim
gün geçtikçe çoğalan benzetmelerim
sözcüklerim, lugatım, lisan hacmince vasıfladığım vâsıfım.

Züleyha yusuf'a bir mektup yazmaya başlayınca, gördü ki hitaptan öteye geçemedi. Anladı ki aşkın namesinde ser- nameden öte kelim yok ve Züleyha'nın lugatında Yusuf'tan öte sözcük yok.Ne sözümde ne de özümde sen den başka sözcük yok Elif'im BİLESİN....

Ve Yusuf ile Züleyhaya ait bir şiir dolandır dilime:

.....

Ve bir kor düştü yüreklere acısı Yusuf olan
Ve bir feryat yükseldi göğe özünde Yakup susan
Ve bir yaş süzüldü gözden Yusuf, Yusuf damlayan
Ve bir ses duyuldu yağmuru satan bulutların ardından

YUSUF KUYULARA MAHKÛM!

YUSUF KUYULARA MAHKÛM!

Yusuf ki kuyuların eşsiz sultanı...
Yusuf ki Züleyha'nın çaresiz kurbanı...
Yusuf ki Yakup'un kurumaz çağlayanı...
Yusuf ki güzelliğin hiç yazılamamış destanı

Yusuf...

Yusuf niyazda, kuyu Yusuf`u seyranda
Yusuf ağlamakta, kuyu rabbine niyazda
Günler Yusuf`u karartmakta, kuyu Yusuf`a yanmakta
Yusuf suya susamakta, kuyu Yusuf'a ağlamakta

Ey Yusuf!

Yazılmak üzere sana, bir destan daha;
O kuyunun mahkûmu annesiz çocuk;
Yazılmak üzere bir günah daha;
O günahkârların en güzeli olan Züleyhalar adına.

Yusuf bilmiyordu kuyunun karanlık zindanını
Bilmiyordu Züleyhalar'ın çaresiz bırakan yanlarını
Mısır'a sultan olmanın çetin Züleyha savaşını bilmiyordu
Yenilmişti Yusuf
Gömlekler yalan söylemişti Yusuf'a
Arkadan yırtılmak bir suç sayılmıştı

Zindanlar, zindanlar çağırırdı birden Yusuf'u
Yusuf koşarak vardı zindana
Zindan biliyordu, taşlar biliyordu Yusuf'un günahsızlığını
Herkes biliyor, her şey biliyordu da Yusuf'u
Bir Züleyha bilmek istemiyordu
Günahın kendisinde olduğunu

Ey nefsinin mağduru, sevdasının mağruru züleyha
İşte zindan, işte duvar, işte cellât şahit Yusuf suçsuz,
Söyleyin ey taşlar dile gel ey duvar söyle Yusuf günahsız diye
Ne olur söyleyin kılıçları pas tutmuş cellâtlar
Allah aşkına söyleyin Yusuf, suçsuz, Yusuf günahsız
Neden kimse konuşmuyor,
Neden bütün sesler sessizliğe terkedilmiş
Ne olur bir ses verin, bir ses...

Zaman, Yusuf'un yargıçlığını üstlenmiş
Oysa zindanın karanlığı, Taşların soğukluğu
İspatlamıştı Yusuf'un günahsız olduğunu

Yusuf suçsuzdu, kuyu suçsuzdu, zindan suçsuzdu

Ey kendini bilmez züleyha!
Ey günahın sevdalı kadını!
Ey Yusuf'un zulümlere kalkan ahı!
Yusuf kuyudan, Yusuf zindandan çıktı
Şimdi senin gönlünün tahtına sultan
Şimdi
Senin aşkına, yapılan bütün dualar
Senin aşkına bütün mahkûmluklar

Senin aşkına, Seni var edenin adına
Yapılmış ve yapılacak olanlar...
Ey sevdanın günahkâr kadını

ZÜLEYHA, ZÜLEYHA !!!

" BÜTÜN KARANLIK BİR YUSUF'A DÜŞMAN BİR YUSUF BÜTÜN KARANLIĞA HAYRAN. "

" Hasretine gark olduğum bu vakitler Yusuf misali sana sesleniyorum Gece gözlü güzel bu mektubumda BİLESİN dedim ve sana seslendim sürç - i lisan etmiş isem af ola

" ALLAHIM'A EMANETSİN ELİF'İM"

MEHMET ÖZMEN (24.04.2010)